

«ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ και ΘΕΟΦΑΝΗΣ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑΔΙΚΟΥ»

(Απόσπασμα από το μυθιστόρημα του 'ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑΔΙΚΟΥ')

Ζώντας έτσι κάθε μέρα και κάθε νύχτα, μέσα στην ανεμε-λιά και στην τρέλα τους ούτε που κατάλαβαν πως πέρασε ο καιρός, σχεδόν το μισό και παραπάνω καλοκαίρι. Μπήκαν στον Αύγουστο και σε λίγες μέρες, σε μια βδομάδα και κάτι, θα γιορτάσουν το δεκαπενταύγουστο, τη μεγάλη γιορτή της Παναγιάς και την άλλη μέρα, στις δεκαέξι, το μεγάλο πανηγύρι του χωριού τους. Το μεγαλύτερο πανηγύρι της περιοχής.

Πλούσιο χωριό τα Βρυσικά, το «Καρά μπουνάρ» στα τούρ-κικα ή το «Καραμπνάρ» στη
διαλεκτό τους. Τη μέρα του πανη
γυριού τους όλοι οι κάτοικοι από τα γύρω χωριά, έρχο-
νταν εδώ να εκκλησιασθούν το πρωί και μετά να χαρούν και
να διασκεδάσουν, ήταν και η πρώτη μεγάλη ευκαιρία που
τους δίνονταν μετά από ένα δύσκολο μισοκαλόκαιρο γεμά-
το πολλές και δύσκολες γεωργικές εργασίες. Όλοι ήθελαν
ένα διάλειμμα να ξεκουραστούν, να πάρουν δύναμη και
κουράγιο και μετά να συνεχίσουν πάλι μέχρι τέλους
Σεπτεμβρίου την συγκομιδή της σοδειάς από τα χωράφια
τους. Δικαιούνταν μια διακοπή για διασκέδαση και η ευκαι-
ρία τους δίνονταν στο πανηγύρι των Βρυσικών τη μεγάλη γιορτή της Παναγίας.

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα τα δυο καφενεία έστρωναν στη μισή *πλατεία* τραπέζια και
καρέκλες. Σ' όλα τα σπίτια άνα-
βαν οι φούρνοι και από το πρωί ψήνονταν αρνιά και κασι-
κια στη γάστρα και σε μεγάλα καζάνια έβραζαν κασιέκες
και προβατίνες στέρφες για να φάνε αυτοί και οι μουσαφι-
ρηδες τους. Το κρασί και το ούζο έρρεε έφθονσ, «τσκάλια-
τσκάλια» το κουβαλούσαν τα παλικαρούδια

-που

έκαναν

χρέη τραπεζοκόμου. Το σκηνικό συμπλήρωναν οι κάθε λογήςπραματευτάδες που έρχονταν
για το πανηγύρι από
τις γύρω μεγάλες πόλεις και άπλωναν σε πρόχειρους
πάγκους τα εμπορεύματα τους. Ζαχαρωτά, στολίδια, φτηνά
αρώματα μα και είδη οικιακής χρήσης, ότι μπορεί να
φανταστεί κανείς το έβρισκε απλωμένο μπροστά του και το
άκουγε που το διαλαλούσαν τραγουδιστά οι πλανόδιοι
έμποροι.

Από το πρωί, μετά την εκκλησία και μέχρι το βράδυ βόλτα, πάνω-κάτω, πάνω-κάτω, οι
κοπέλες να δείχνουν τα καινούργια
φουστάνια τους και τα παλικάρια να τις θαυμά-
ζουν και να ονειρεύονται. Ζέστη, σκόνη και ιδρώτας.

Αργά το μεσημέρι και μετά το μεγάλο φαγοπότι πιάνο-νταν όλοι στο χορό Ζωναράδικο ή
όπως τον έλεγαν

«απτουζνάρι». Στην απάνω μεριά της πλατείας απάνω σένα κάρο οκεπασμένο με «καραμηλωτά» στρωσίδια κάθονταν τα όργανα και έπαιζαν τραγούδια δικά τους, όλα βγαλμένα

από τη ζωή τους και με σκοπούς που ταίριαζαν στο δικό τους αφτί, στη δική τους κουλτούρα και παράδοση. Πρώτο όργανο τους η γκάιντα, ο άοκαυλος της αρχαιότητας, το μουσικό όργανο των προγόνων τους και δίπλα σ' αυτήν, να την κρατούν τον ίσο το νταούλι, η φλογέρα και αν υπήρχε και το κλαρίνο. Όταν άρχιζαν να παίζουν τον ζωναράδικο και να πλέκει μέσα στους μουσικούς φθόγγους των οργάνων η γλυκόσυρτη φωνή του τραγουδιστή, πιάνονταν όλοι στο χορό και γίνονταν αυτός τρίδυμος με τρεις κύκλους, τρεις «δίπλες», η μια μέσα στην άλλη, η μια μεγαλύτερη από την άλλη και θ' απορούσε ένας ξένος πως χώραγαν

αφού

και οι

τρεις ήταν ίδιες και μελυτερες ή ίδιες και μικρότερες. Πίσω-πίσω τα μικρά κοριτσάκια και μετά από αυτά τα κοπελούδια, αμέσως μετά οι κοπέλες της αρραβώνας, ύστερα οι νιόπαντρες και οι παντρεμένες που από αυτές η μεγαλύτερη δένονταν σφιχτά κρατημένη από το ζωνάρι του άντρα της για να συνεχιστεί ο χορός με άλλους πολλούς άντρες και κατέληγε στους πρώτους, στους νταήδες, στους πιο δυνατούς και ξακουστούς του χωριού. Να λικνίζονται όλοι ομοιόμορφα σαν σταχυομένο στάρι σε μεγάλο χωράφι που το χάιδευε

α-παλά

ανοιξιάτικο αεράκι και στο γρήγορο γύρισμα

του σκοπού, οι πρώτοι, οι λεβέντες, οι νταήδες, να κλώθουν το χορό γρήγορα και συγχρονισμένα και δυνατά να χτυπούν στην επιστροφή τα τσαρουχοφορεμένα πόδια τους με δρα-

σκελιές γιγάντων και τραγοπηδήματα, παρασύροντας τα μικρά παιδιά που έτρεχαν χαρούμενα ανάμεσα τους. Ύστερα πάλι το ήσυχο και ομοιόμορφο λίκνισμα.

Έτσι γιόρταζαν το πανηγύρι τους στο χωριό και γιαυτό το πανηγύρι σχεδίαζαν μέρες τώρα και ονειρεύονταν ο

Πολύκαρπος

με τον Θεοφάνη. Φέτος που τους λογάριαζαν

και αυτούς για παλικάρια, θα μπορούσαν να καθίσουν και αυτοί σε τραπέζι, να φάνε και να πιουν σα μεγάλοι και να χορέψουν και μάλιστα μπροστά για να κλώσουν το χορό σαν νταήδες και στο μεγάλο κλώσιμο, όταν η γκάιντα, το ούτι και το κλαρίνο θα έδιναν τον γρήγορο ρυθμό, έπρεπε

τότε και αυτοί, σαν πρώτοι, σαν νοικοκυρόπουλα και αρχοντογιοί να ρίξουν «τζάμπα» στα

Πολύκαρπος και Θεοφάνης

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 20 Αύγουστος 2004 12:11 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 04 Φεβρουάριος 2010 19:15

όργανα, να πετάξουν χρήματα πολλά, να γεμίσουν το κάρο μα να πέσουν και κάτω στο χώμα και τότε να αφήσει το δοξάρι ο βιολιτζής και να σκύψει να μαζεύει φραγκοδίφραγκα.

Γουδουσάκης Θεόφιλος
τηλ. 2310201288

email:igoumenos_efrem@hotmail.com